

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg er helt enig i det, hr. Jens Peter Vernersen først sagde: at det, jeg taler om, er noget, man altid har skullet gøre, altså give indberetning og alt det dér, og jeg er heller ikke i tvivl om, at det sker.

Men i det, jeg læste op, er der ikke bare tale om nogle præciseringer, der er tale om ændringer. Det er korrekt, at Landsarbejdsrådet har sagt ja til det, men det betyder jo ikke, at det ikke er noget, der er værd at bemærke. Uanset at LO's top har sagt ja til det, uanset at Dansk Arbejdsgiverforening har sagt ja til det, så er det alligevel noget, som Folketinget i forhold til ministeren også tilkendegiver noget om. Og nu ligger det altså her som beslutningsgrundlag for ministeren, og det er det beslutningsgrundlag, vi tager stilling til i Folketinget, når vi vedtager lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Når man læser forslaget igennem, så er der vist ikke rigtig nogen tvivl om, at det, der reelt står, det er ikke så meget nyt. Det, der står, og som er nyt, er, at nu skal reglerne overholdes, og det kan Fremskridtspartiet såmænd godt tilslutte sig.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes måske ikke, det er noget specielt, at Fremskridtspartiet kan tilslutte sig, det tror jeg faktisk alle partier i Folketinget kan, det er jeg faktisk ikke et sekund i tvivl om.

Jeg vil også godt sige, for at det nu ikke skal lyde, som om alle muligheder for at undgå karantæne er opbrugt, at der er rent faktisk i de eksisterende rådighedsregler 17 muligheder for at undgå karantæne, 17 legitime muligheder. Efter det oplæg, der ligger i finansloven, vil der fremover være 15 legitime muligheder for at undgå karantæne. Så det er ikke sådan - hvis man har en arbejdsplads, hvor situationen er helt umulig - at man ikke også efter de nye regler ville kunne undgå karantæne.

Helge Sander (V):

Når Venstre er tilfreds med finanslovforliget, så skyldes det ikke mindst den del, som vi har til behandling nu, nemlig arbejdsmarkedsdelen. Der er måske ikke de store økonomiske beløb knyttet til de her forslag, men til gengæld er der

nogle principper, som ikke alene har indvirkning på det nye finansår, 1995, men også på årene fremover, og det lægger vi faktisk ganske megen vægt på.

Der er også nogle, mener vi, meget, meget afgørende principielle ting, som skinner igennem, nemlig at vi med de forslag her får mindre bureaukrati. Vi får en række opstramninger, som den socialdemokratiske ordfører var inde på, og vi mener, det er væsentlige opstramninger, som gør, at tingene kommer til at fungere noget mere effektivt.

Endelig mener vi overordnet også, at det er vigtigt, at vi har fået reglerne rettet mere imod arbejdsmarkedet, i stedet for at det er sociale foranstaltninger.

Alt i alt står vi altså med et forslag, som Venstres folketingsgruppe hermed gerne vil tilslutte sig. Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at kvittere for, at arbejdsministeren meget loyal har omsat forligets tekst til lovtekst.

Så vidt jeg kan se efter en hurtig gennemlæsning, er der i hvert fald kun ganske få smuttere, og jeg vil allerede nu gerne tilsige en hurtig udvalgsbehandling, således at vi måske allerede i næste uge kan få tingene eksperter videre, så det kan vedtages inden juleferien.

En af de ting, som jeg synes er meget glædelige, er, at vi nu kan enes med regeringen om at få taget fat på a-kassernes administration af rådighedsreglerne. Vi har været mange, der har haft en mistanke om, at det stod slemt til, og regeringens egne undersøgelser afslører jo også, at der har været et sandt morads i administrationen af disse rådighedsregler.

Vi kan ikke leve med et system af private foreninger, der forvalter offentlige midler på mere end 50 mia. kr., og som samtidig tilsyneladende har saboteret de tilsynsforpligtelser, der er pålagt systemet.

Det er godt nok stærke ord, men hvad skal man ellers kalde det, når i gennemsnit 22 pct. af indberetningerne bliver væk, når de sendes fra arbejdsformidlingen til a-kasserne? Ja, i nogle af de undersøgte kasser var postvæsenet faktisk ikke i stand til at bringe næsten 50 pct. af brevene frem til rette modtagere. Jeg skal ikke komme ind på årsagerne hertil, men mig bekendt er postkasser uden bund ikke tilgængelige på det danske marked.

Spøg til side! A-kasserne har nu fået en sidste chance. Det her er det gule kort, og jeg kan lige så godt sige med det samme, at vi har det røde med, når vi allerede i september skal se, om dis-